

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

22. veljače 2026.

Uvod u slavlje i pokajnički čin

Na Čistu srijedu – Pepelnicu krenuli smo na četrdesetodnevni korizmeni put od pustinje i brda preobraženja, preko Samarije i Betanije do jeruzalemske Kalvarije. Želimo pratiti Gospodina Isusa na njegovu posljednjem zemaljskom hodu: od kušnje, preko muke i smrti do slavnog uskrsnuća. Kao župna zajednica pripremamo se za godišnju proslavu vazmenog otajstva naše vjere i obnovu saveza što smo s Bogom sklopili u krštenju. Ujedno pratimo naše prvopričesnike i krizmanike u njihovoj pripravi za slavlje prve pričesti i krizme u našoj župi. Oni će u ovom misnom slavlju posebnim obredom biti predstavljeni župnoj zajednici te će se odreći đavla i njegovih zavođenja. Svi zajedno ćemo danas na prvu korizmenu nedjelju poći s Kristom u pustinju da ondje s njime prevladamo đavlove napasti i postanemo dionici njegove pobjede nad zlom.

Gospodine, koga je Otac nebeski, kad su praroditelji Adam i Eva grijehom prekinuli zajedništvo s Bogom, već u raj u zemaljskom obećao kao spasitelja i otkupitelja ljudskog roda, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Kriste, koji si se iz poslušnosti Ocu utjelovio da smrću na križu otkupiš Adamov grijeh i grijeh svakoga od nas, smiluj se. Kriste, smiluj se.

Gospodine, koga je Duh Sveti odveo u pustinju da kao pobjednik nad Zlim napasnikom povedeš čovječanstvo u konačnu pobjedu nad zlom, grijehom i smrću, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Predložak homilije

Post 2, 7-9; 3, 1-7; Ps 51; Rim 5, 12-19; Mt 4, 1-11.

Grijeh koji su prvi ljudi Adam i Eva na đavlov nagovor počinili u raj u zemaljskom, o čemu govori ulomak Knjige postanka naviješten u prvom čitanju, bio je grijeh neposlušnosti Bogu kojim se zlo trajno nastanilo u ljudsko srce i stvoreni svijet i koji rađanjem baštini svaki čovjek. Zato se taj grijeh naziva iskonski ili istočni grijeh. Taj nam je grijeh oprošten u krštenju, izbrisan je i opran vodom krštenja. Dragi prvopričesnici i krizmanici, budite zahvalni Bogu što vam je u krštenju izbrisao istočni grijeh, a vi, roditelji, budite ponosni što ste svoju djecu odmah nakon rođenja dali krstiti.

No, time naše nevolje sa zlom i grijehom nisu u potpunosti prestale. Naime, i nakon krštenja svaki čovjek ostaje izložen raznim napastima da učini neko zlo i poćini osobni grijeh. Osobni grijesi nam se opraćaju u sakramentu pomirenja, odnosno u svetoj ispovijedi. Zato ćete vi, dragi prvopričesnici, prije primanja Prve pričesti pristupiti svojoj prvoj svetoj ispovijedi. Vi, krizmanici, koji već imate iskustvo osobne ispovijedi, nastojte ne propustiti u pripravi za Uskrs ispovjediti se. Vas pak roditelji, braćo i sestre, podsjećam na crkvenu zapovijed da se svake godine barem jednom ispovjedite, a o Uskrsu pričestite.

Evandeoski ulomak današnje nedjelje svjedoći nam da je i sam Gospodin Isus bio izložen đavlovim napastima. Međutim, za razliku od prvog čovjeka Adama, Isus Krist kojeg apostol Pavao u drugom čitanju iz poslanice Rimljanima naziva novim Adamom svojom je poniznom poslušnošću Ocu, ispravio oholu Adamovu neposlušnost zbog koje je čitavo čovječanstvo upalo u grijeh i u smrt. Raj koji smo izgubili Adamovim neposluhom, ponovno

smo dobili Kristovim posluhom, kaže se u jednom misnom predslovlju. Upravo poslušnošću Očevoj volji i riječi Isus je nadvladao sve tri đavlove napasti: biti *bogat* (posjedovati materijalna dobra), biti *slavan* (dobro se zabavljati i uživati u životu) i biti *moćan* (vladati nad drugima). Isus ne ulazi u raspravu s đavlom, već na njegove laži odgovara istinom Božje riječi. Dragi prvopričesnici i krizmanici, draga braćo i sestre, rado i često čitajte Sveto pismo i kroz vjeronauk u školi, kroz pozorno slušanje Božje riječi i njezina tumačenja u svetoj misi, uz pomoć vjerske literature i na druge načine trudite se sve više i bolje upoznavati Sveto pismo. Uz hranjenje Božjom riječju, Crkva nam kao prikladna i prokušana sredstva za nadvladavanje đavlovihi napasti preporuča post, pokoru i molitvu. Tako nas i ove korizme poziva da se kroz post i nemrs odričemo jela, nekih loših navika, užitaka ili navezanosti na materijalna dobra; da se činjenjem pokorničkih djela odričemo ovoga prolaznog svijeta i njegove slave; da se molitvom i sudjelovanjem u bogoštovnim slavljinia (misa, križni put, klanjanje) odričemo želje vladati nad drugima.

Dragi prvopričesnici i krizmanici, vaš »Evo me!« koji ćete izgovoriti u obredu predstavljanja bit će znak i izraz vaše poslušnosti Bogu. Osim dragom Bogu, budite poslušni svojim roditeljima i starijima, učiteljima i odgojiteljima jer vas oni vole. Lako je biti poslušan onome koga volimo. Isus je poslušan Ocu jer ga voli i znade da i Otac njega ljubi. Isto tako, svojim »Odričem!« obećat ćete da ćete se uz pomoć Božje milosti i po primjeru Isusovu odupirati đavlovim napastima lažnog bogatstva, varljive slave i pogubne moći. A vi, draga braćo i sestre, svojim molitvama podržavajte i primjerom svoga kršćanskog života ohrabrujte naše prvopričesnike i krizmanike na njihovu korizmenom hodu priprave za primanje svetih sakramenata.

Molitva vjernih

Braćo i sestre, poniznom molitvom obratimo se nebeskom Ocu proseći snagu vjere koja nadvladava svaku kušnju:

1. Rasvijetli, Gospodine, svojim Duhom put Crkve da u svim svojim nastojanjima uvijek traži tvoje lice i vjerno služi ostvarenju tvoga kraljevanja u svijetu, molimo te.
2. Prodahni, Gospodine, mudrošću Duha Svetoga sve pastire Crkve da njihovim vodstvom i svetošću života tvoj narod uvijek raste u spoznanju tebe svoga Stvoritelja i Otkupitelja, molimo te.
3. Pohodi, Gospodine, svojom milošću sve naše obitelji: okrijepi ih ljepotom zajedništva i snagom molitve da u svim životnim brigama i tjeskobama prepoznaju tebe kao svjetlo života, molimo te.
4. Prati, Gospodine svojim blagoslovom naše kandidate za sakramente euharistije i potvrde – pomози im odgovorno prihvatiti tvoju riječ i odbaciti sve što ih odvaja od tebe, molimo te.
5. Obdari, Gospodine, zajedništvom s tobom u nebu naše vjerne preminule, molimo te.

Bože, izvore dobrote i obraćenja, ne dopusti da nas kušnje i teškoće života udalje od tebe. Daruj nam mudrost koja uvijek prepoznaje put spasenja i pomози da trajno rastemo u predanju tebi. Po Kristu.

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

1. ožujka 2026.

Uvod u slavlje i pokajnički čin

Prošle nedjelje pridružili smo se Kristu u pustinji na prvoj dionici njegova putu prema slavnom uskrsnuću; na njegovu smo primjeru naučili kako se može pobijediti Zloga i nadvladati njegove napasti. Danas se zajedno s njime i s njegovim učenicima želimo uspeti na goru preobraženja i ondje obnoviti savez koji smo s Bogom sklopili u sakramentu krštenja.

Gospodine, koji si isijavajući božansku svjetlost na gori preobraženja pokazao učenicima svoje pravo lice, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Kriste, koji si svojom poslušnošću Ocu zavrijedio da te slušamo i iskazujemo ti poslušnost vjere, smiluj se. Kriste, smiluj se.

Gospodine, koji nas predvodiš na našem putu povratka u izgubljeni raj, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Predložak homilije

Post 12, 1-4a; Ps 33; 2 Tim 1, 8b-10; Mt 17, 1-9.

Hod koji smo započeli ove korizme je hod vjere. Obično za sebe volimo reći da smo vjernici i smatramo kako je vjera u našem životu nešto samo po sebi razumljivo. Kad nam se rodi dijete, nosimo ga na krštenje jer smo naučili da tako treba činiti. Jednako tako, djecu upisujemo na vjeronauk kako bi primili prvu pričest i krizmu. Kad mladići i djevojke sklapaju brak, očekujemo da se vjenčaju u Crkvi, i mogli bismo tako još mnogo toga nabrojiti. Zaključno možemo reći kako izvanjski ostavljamo dojam da vjerujemo, ali kad dublje zavirimo u svoju nutrinu, moramo sebi i drugima priznati kako zapravo u nama ima mnogo sumnji, pa čak i nevjere, a osobito da zakazujemo onda kad vjeru treba provoditi u život.

Riječ Božja ove nedjelje potiče nas da provjerimo kakva je naša vjera i kakvi smo mi zapravo vjernici. Pritom je važno uvidjeti da vjera nije samo znanje ili informacija o vjerskim istinama i običajima Katoličke Crkve kojoj pripadamo, nego je ona prije svega život u osobnom odnosu s Bogom i s Isusom Kristom. Slikovito rečeno, vjera nije stajanje na nekom ustaljenom mjestu, nego je putovanje, hod u Božje kraljevstvo. Vjera je čovjekov odgovor na Božji poziv. Da je tome tako uvjerava nas ulomak prvog čitanja iz Knjige Postanka u kojem smo čuli kako je Bog pozvao Abrahama da bude suradnik u ostvarivanju njegova nauma spasenja te kako se Abraham spremno odazvao Božjem pozivu i krenuo na put u nepoznato, u obećanu zemlju. On je u Bogu prepoznao prijatelja koji ga prati i čuva na životnom putu i zato je s njime razvio osobni, intimni odnos prijateljstva koji nazivamo savez. To nam također potvrđuje i apostol Pavao koji u ulomku drugog čitanja podsjeća svog učenika Timoteja da ih je obojicu Bog - ne po njihovim zaslugama, nego po svojoj milosti - pozvao naviještati evanđelje, radosnu vijest da je Isus Krist obeskrjepio smrt i učinio da ljudima zasja život i neraspadljivost.

U prizoru preobraženja na gori, što ga evanđelist Matej opisuje u evanđeoskom ulomku, Bog Otac je svoga Sina Isusa Krista proglasio novim Mojsijem, a ljudima je naredio da ga slušaju i žive po novom i vječnom savezu što će ga on sklopiti svojom krvlju prolivenom na križu. Dragi prvopričesnici i krizmanici, obredom obnove saveza koji ste s Bogom sklopili u sakramentu krštenja, Crkva vas želi ohrabriti i učvrstiti na započetom putu preobraženja vašeg zemaljskog smrtnog života u vječni život na nebesima. Sudjelovanjem u tom obredu

posvjedočit ćete sebi, svojim roditeljima i svim članovima župne zajednice da ste ozbiljno shvatili svoj započeti korizmeni hod priprave za slavlje Isusova uskrsnuća, kao i za primanje sakramenata euharistije i potvrde.

Molitva vjernih

Braćo i sestre, Bog nam je u Kristu objavio svoju slavu i darovao nam put spasenja. Zagledani u Krista, uputimo svoje molitve nebeskom Ocu:

1. Vodi svoju Crkvu, Gospodine, da trajno prijanja uz tvoga Sina te po vjernosti evanđelju donosi svjetlo spasenja svim ljudima, molimo te.
2. Papu Lava, biskupa našega Ivu i sve pastire Crkve trajno jačaj svojim Duhom da ustrajno naviještaju tvoju riječ i grade evanđeosko zajedništvo koje preobražava svijet, molimo te.
3. Daruj radost života svima koji su shrvani bolešću, samoćom ili neimaštinom, a sve nas nadahni na velikodušnu ljubav prema njima i prema svim potrebitima, molimo te.
4. Nas okupljene na ovom slavlju, osobito kandidate za sakramente euharistije i potvrde ispuni povjerenjem u tvoju ljubav koja ima moć preobraziti svakoga čovjeka novošću života, molimo te.
5. Preminuloj našoj braći i sestrama podari radost života u vječnosti, molimo te.

Usliši, Gospodine, naše prošnje i obasjaj svojim svjetlom put kojim hodimo u susret tebi, koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

8. ožujka 2026.

Uvod u slavlje i pokajnički čin

Crkva nas poziva da u naredne tri nedjelje provjeravamo vjernost krsnom savezu s Bogom, i da ohrabreni primjerom nekih osoba kojima je susret s Isusom promijenio život, nastavimo rasti u vjeri, nadi i ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Današnje nedjelje je to žena Samarijanka koja je u razgovoru s Isusom povjerovala da joj on može dati vode od koje više nikada neće ožednjati.

Gospodine, koji si svakome od nas na krsnom zdencu darovao živu vodu koja struji u život vječni, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Kriste, koji iz našeg srca raspršuješ ravnodušnost, predrasude, sumnje i strahove da u nama probudiš vjeru i žeđ za vječnim životom, smiluj se. Kriste, smiluj se.

Gospodine, koji svojim Svetim Duhom prodiresh u najtajanstvenije središte našeg bića do kojeg nitko drugi ne može doprijeti, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Predložak homilije

Izl 17, 3-7; Ps 95; Rim 5, 1-2.5-8; Iv 4, 5-42.

Korizmeni hod vjere kojim smo se uputili za Kristom naporan je i zahtjevan. Mi ljudi smo bića koja se umaraju i iscrpljuju i kojima je potreban odmor. Kad naiđemo na životne poteškoće, počinjemo sumnjati u Božju prisutnost u našem životu i u njegovu dobrotu prema nama, i prestajemo činiti ono što smo Bogu obećali. Kao pojedinci i kao narod trajno smo izloženi napasti nevjere, u napasti da podlegnemo umoru, posumnjamo u Boga i poželimo prestati ići njegovim putem, kao što je to učinio izabrani narod u pustinji kad je izmoren glađu i žeđu zaboravio čudesa kojima ih je Bog izveo iz egipatskog ropstva, prekršio obećanje da će poslušno ići za svojim Bogom u obećanu zemlju i počeo se ljutiti na Boga i prigovarati mu. Svi mi imamo iskustvo kako je lako zaboraviti i iznevjeriti dano obećanje. Poznato nam je kako mnogi bračni drugovi zaboravljaju obećanja koja su na vjenčanju dali Bogu i jedno drugom: da će s radošću od Boga primati djecu i da će cijeloga života jedno drugome ostati vjerni. Također nam je poznato kako mnogi roditelji zaboravljaju obećanja koja su na krštenju svoje djece dali Bogu i Crkvi da će svoju djecu odgajati u vjeri. Međutim, Bog nas ne napušta kad mu se iznevjerimo, nego nas po svojim slugama, prorocima i svećenicima, koji su naši vođe i zagovornici, neprestano podsjeća na svoju ljubav koja je u krsnoj vodi razlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je dan te da je Isus Krist nošen tom ljubavlju umro za naše grijeha i svojom smrću na križu pomirio nas s Bogom.

Samarijanka je do vjere u Krista došla razgovorom. Imala je volje, vremena i želje zadržati se s tuđincem Isusom u razgovoru. Razgovor s Bogom nazivamo molitvom. Zašto često imamo poteškoća s molitvom? zašto nam je teško odvojiti vrijeme za molitvu? Možda zato što se naša molitva prečesto svodi na izgovaranje naučenih molitvenih obrazaca čije riječi ostaju samo na našim usnama, a ne dopiru do našeg srca? Potrebno je stoga korjenito promijeniti naše poimanje molitve i naš stav prema molitvi. Pokušajmo ove korizme moliti poput Samarijanke i voditi iskreni razgovor s Bogom; i s Isusom Kristom. Molitva koja bude dolazila iz našeg srca, ostat će duboko u našem srcu i bit će izvor našeg oduševljenja za Boga i naše istinske životne radosti. Tražeći od nas da živimo po Božjim zapovijedima, Isus Krist želi utažiti našu žeđ za vječnom i neizmjernom ljubavlju, kako je to lijepo izraženo u predslavlju današnje nedjelje

koje kaže: «Isus od Samarijanke zaista vodu, a za uzvrat je obdario darom vjere: više je žudio za njezinom vjerom nego za vodom, jer je u njoj htio zapaliti oganj Božje ljubavi».

Dragi prvopričesnici i krizmanici, Crkva vas danas želi obdariti dragocjenim darom vjere. Obredom primanja i prihvatanja Vjeroispovjesti želi pomoći da se u vašim srcima ukorijeni vjera u Boga Oca stvoritelja, u Sina otkupitelja i u Duha Svetoga posvetitelja, kao i želja da svoje iskustvo vjere podijelite sa svojim bližnjima i na taj način, poput Samarijanke, budete misionari koji će druge ljude dovoditi Kristu.

Molitva vjernih

Braćo i sestre, Bog nas je okupio na ovome vrelu života da nas okrijepi svježinom svoje riječi i svoje milosti. S pouzdanjem mu izrecimo svoje molitve:

1. Vodi, Gospodine, svoju Crkvu da vjerna tvome Sinu bude donositeljica žive vode svakome čovjeku, molimo te.
2. Prati na putu obraćenja i rasta u vjeri sve koji se pripremaju za sakramente krštenja, euharistije i potvrde: daj im spoznati snagu vjere i ljepotu zajedništva u tvojoj Crkvi, molimo te.
3. Ražari u svima nama iskrenu žeđ za tobom; pomoz nam nadvladati iskušenja grijeha te budemo vjerni nasljedovatelji tvoga Sina, molimo te.
4. Otvori nam srce da radosno i s poštovanjem pristupamo svima koji trpe u siromaštvu, bolesti i osamljenosti: pomoz da im djelima ljubavi očitujemo tvoju ljubav i blizinu, molimo te.
5. Iskaži svoje milosrđe našoj preminuloj braći i sestrama i obdario ih životom vječnim, molimo te.

Oče ljubavi i milosrđa, ti si nam u Kristu otvorio vrelo novoga života. Poslušaj, primi i usliši naše molitve. Nadahnjui nas da se trajno napajamo mudrošću tvoje riječi te se žeđ za tobom u nama nikada ne ugasi. Po Kristu.

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA 15. ožujka 2026.

Uvod u slavlje i pokajnički čin

Majka Crkva nas ove korizmene nedjelje, koja se prema prvim riječima ulazne pjesme naziva »Dominica Laetare« - Radosna nedjelja, želi podsjetiti da je konačni cilj našega korizmenog hoda radosna proslava Isusova uskrsnuća. Pred oči nam stavlja slijepca od rođenja kojega je Isus izliječio od sljepoće očiju i u čijem je srcu zapalio svjetlo vjere.

Gospodine, ti si sunce koje nikad ne zalazi, i koje obasjava blistavom svjetlošću Očeve slave, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Kriste, koji nas u krsnoj kupelji blagim dodirima Božjeg prsta i Riječju što prosvjetljuje oči i srce ozdravljaš od duhovne sljepoće, smiluj se. Kriste, smiluj se.

Gospodine, radosna svjetlosti vječnog dana, kojemu danas s ozdravljenim slijepcem želimo reći da vjerujemo u tebe, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Predložak homilije

1 Sam 16, 1b.6-7.10-13a; Ps 23; Ef 5, 8-14; Iv 9, 1-41.

Tama i sljepoća o kojoj govore misna čitanja današnje nedjelje je metafora za naravno stanje čovjeka u kojem su zbog ranjenosti zlom i grijehom svi ljudi slijepi od rođenja. Naprotiv, svjetlost i gledanje su metafora milosnog stanja kojeg smo postali dionici u svetom krštenju. Draga braćo i sestre, prošle nedjelje smo našim prvopričesnicima i krizmanicima u obredu primanja i prihvaćanja Vjeroispovijesti uručili tekst Apostolskog vjerovanja i molili na nakanu da taj tekst ne ostane mrtvo slovo na papiru u njihovim rukama ili tek izgovorena riječ na njihovim usnama, nego da se ukorijeni duboko u njihovoj nutrini kao životno opredjeljenje. Danas ćemo poći korak dalje i u obredu ponavljanja Vjeroispovijesti moliti da prava vjera koju su baštinili od Crkve u njihovoj duši bude svjetlo kojim će raspršiti tminu svake nevjere i vjerskog neznanja i u kojem će moći dobro vidjeti same sebe, druge ljude oko sebe, Boga i sav svijet. Željeli bismo da u našoj djeci i mladima danas možemo vidjeti onu dobrotu, plemenitost, vjernost i ljubav koju je Bog vidio u srcu dječaka Davida kad ga je po proroku Samuelu usred njegove starije braće pomazao za kralja, kako je opisano u ulomku prvog čitanja iz Prve Knjige o Samuelu. Bogatstvo svoga vjerničkog srca i svoju ljubav prema Bogu kralj David je pretočio u brojne psalme koje je spjevao, među njima i iznimno lijepi današnji pripjevni psalam »Gospodin je pastir moj« (Ps 23). Mogli bismo slikovito reći da je prorok Samuel »krizmao« dječaka Davida, čije ime znači »drag, mio«. Dragi prvopričesnici i krizmanici, svatko od vas je Bogu drag i mio jer Bog voli svakoga od vas i želi vam u sakramentu euharistije i svete potvrde podariti samoga sebe i puninu darova svoga Svetoga Duha. Obredom ponavljanja Vjeroispovijesti i molitvom otklinjanja Crkva vas još jedanput želi podsjetiti na prosvjetljenje koje se dogodilo u vašem krštenju – koje se od davnine naziva sakramentom prosvjetljenja. U današnjem misnom predslavlju lijepo je sažet smisao evanđeoskog ulomka: »Otajstvom utjelovljenja Krist je ljudski rod iz tame priveo k svjetlu vjere, a nas, robove starog grijeha, novim rođenjem iz krsne vode uzdigao je na dostojanstvo Božjih sinova i kćeri«. Draga braćo i sestre, Crkva danas sve nas, svoju djecu preporođenu u kupelji krštenja, poziva da sa slijepcem kojeg je Isus izliječio ispovjedimo vjeru u Isusa Krista »svjetlo od svjetla« te nastojimo živjeti

kao djeca svjetlosti, kako nas je u ulomku drugog čitanja iz poslanice Efežanima nazvao apostol Pavao.

Molitva vjernih

Nebeskom Ocu, koji nam je poslao svoga Sina da nam bude svjetlo života, uputimo svoje molitve:

1. Pomozi svojoj Crkvi da u tminama svijeta bude pronositeljica tvoga svjetla spasenja svim narodima, molimo te.
2. Pastire svoje Crkve trajno čuvaj i štiti u svojoj istini kako bi snagom proročke riječi u pastirskoj odgovornosti tvoje stado vodili putem vječnosti, molimo te.
3. U našim župnim zajednicama probudi zahvalnost i odgovornost za primljeni dar vjere kako bismo ga po svjedočanstvu života mogli radosno dijeliti svima, molimo te.
4. U svima nama, tvojim kršćanicima, rasprši svaku tamu grijeha, oslobodi nas od svakoga pretvaranja, laži i nevjernosti kako bismo čistoga pogleda mogli gledati tvoje lice, molimo te.
5. Sve one koji u vjeri usnuše privedi u zajedništvo svojih svetih u nebu, molimo te.

Primi, nebeski Oče, molitve svoga naroda. Rasvijetli tamu grijeha u našim srcima, ozdravi nas od sljepoće koja priječi da te prepoznamo u braći ljudima i pomozi da uvijek hodimo u tvome svjetlu. Po Kristu.

PETA KORIZMENA NEDJELJA

22. ožujka 2026.

Uvod u slavlje i pokajnički čin

Na petu korizmenu nedjelju, koja se pučki naziva »gluha« nedjelja, u središtu bogoslužja Crkve je Lazarovo uskrisenje kojim je Isus želio osnažiti vjeru u uskrsnuće mrtvih Lazarovim sestrama Marti i Mariji, a ljude svoga vremena uvjeriti da je on uistinu obećani Mesija koji dolazi osloboditi Božji narod od grijeha i jarma smrti.

Gospodine, koji s nama postupaš kao s Lazarovim sestrama Martom i Marijom i tješiš nas u smrtnoj žalosti, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Kriste, koji si se uskrisenjem Lazara od mrtvih objavio kao uskrsnuće i život, smiluj se. Kriste, smiluj se,

Gospodine, kojega Otac uvijek uslišava jer si ti njegov ljubljani Sin, smiluj se. Gospodine, smiluj se.

Predložak homilije

Ez 37, 12-14; Ps 130; Rim 8, 8-11; Iv 11, 1-45.

Na pretposljednjoj dionici našeg korizmenog hoda riječ Božja u misnim čitanjima ove nedjelje govori o uskrsnuću od mrtvih. Ulomak prvog čitanja iz Knjige proroka Ezekijela doziva nam u sjećanje starozavjetno obećanje koje je Bog dao ljudima svog naroda da će otvoriti njihove grobove, izvesti ih iz njih i svoj životvorni duh udahnuti u njih. Apostol Pavao nas u ulomku drugog čitanja iz poslanice Rimljanima podsjeća da je Bog to svoje obećanje ispunio kad je Isusa uskrisio od mrtvih te nas uvjerava da se onaj isti Duh u čijoj je snazi Bog uskrisio Isusa od mrtvih u svetom krštenju nastanio u srcima nas Isusovih učenika i da je prebivanje Duha Svetoga jamstvo da ćemo i mi jednom uskrsnuti. To znači da će Gospodin Isus, kao što je svog prijatelja Lazara izveo iz groba i vratio u život, i nas u snazi svoga Duha izbaviti iz dubine podzemlja, ali ne samo da bi nas vratio u ovozemaljski život, nego da u nama pobijedi smrt završavajući. Uskrisenje Lazarovo izravno će prouzročiti Isusovu smrtnu osudu od strane glavarova svećeničkih i farizeja (usp. Iv 11, 46-53). Ni Lazar neće dugo poživjeti; naime glavari svećenički su odlučili ubiti ne samo Isusa, nego i Lazara jer su zbog njega mnogi Židovi povjerovali u Isusa (usp. Iv 12, 10-11). Misno predslavlje današnje nedjelje sažeto izriče koje je značenje Lazarova uskrisenja od mrtvih za nas: »Kao pravi čovjek Krist je plakao za prijateljem Lazarom, a kao vječni Bog iz groba ga uskrisio; tako i sada nastavlja djelo smilovanja prema ljudima te ih svetim otajstvima privodi novom životu«.

Dragi prvopričesnici i krizmanici, Crkva vas obredom primanja molitve Gospodnje – Očenaša – želi podsjetiti da ste u krštenju postali ljubljena djeca Božja u kojima se, kao u svom hramu, nastanio Duh Sveti zahvaljujući kojemu Boga možete i trebate nazivati svojim Ocem i imate pravo baštiniti život vječni. Draga braćo i sestre, sv. Ambrozije nas uvjerava da će Isus Krist, budemo li vjerovali u njega i budemo li do smrti ostali njegovi prijatelji, on doći i na naš grob i ondje svojim suzama isprati naše grijeha prije nego li nam zapovijedi da izađemo iz groba i uđemo u nebo kako bismo mu na svadbenoj gozbi bili vječni susljednici.

Molitva vjernih

Braćo i sestre, Bog nam je u Kristu darovao novi život. Okrijepljeni njegovom riječju izrecimo mu svoje molitve da naš zemaljski život uvijek zrači ljepotom njegove prisutnosti:

1. Vodi, Gospodine, svoju Crkvu da unatoč prolaznim zadovoljstvima koja promiče suvremeno društvo neumorno naviješta stvarnosti vječnoga života koji je u Kristu darovan svakom čovjeku, molimo te.
2. Učvrsti, Gospodine, u svojim vjernima nadu u uskrsnuće i ne dopusti da budu zarobljeni ovozemaljskim brigama i svijetom koji prolazi, molimo te.
3. Otвори nam, Gospodine, oči za sve koji trpe u bolesti i za sve koji tuguju u osamljenosti: daj da naša dobrota prema njima bude odraz Kristove ljubavi, molimo te.
4. Svojim svjetlom obasjaj, Gospodine, živote svih koji te traže, napose onih koji se pripremaju primiti svete sakramente: odagnaj od njih sumnju koja razara vjeru, a sva njihova nastojanja upravi na put vječnosti, molimo te.
5. Obraduj, Gospodine, darom vječnog života našu braću i sestre koji u vjeri preminuše, molimo te.

Svemogući Bože, u tebi je izvor života. Prati naš zemaljski hod svojim svjetlom i pomози da novi život koji si nam darovao trajno raste u nama sve do dana rastanka s ovim svijetom. Po Kristu.

NEDJELJA MUKE GOSPODNJE – CVJETNICA

29. ožujka 2026.

Predložak homilije

Iz 50, 4-7; Ps 22; Fil 2, 6-11; Mt 26,14 – 27,66.

Na svom korizmenom hodu stigli smo do kraja Isusova Križnog puta i uspeli smo se na Kalvariju gdje je okončana drama Isusove muke i smrti. U jednoj crnačkoj duhovnoj pjesmi o Kristovoj mucij pjevač ljudima u crkvi postavlja pitanje: »Jeste li bili ondje kad su razapeli moga Gospodina?« i nadodaje kako ga to pitanje uvijek duboko potrese. Dakako, ne misli se na fizičku prisutnost na mjestima Isusove muke i smrti jer nitko od nas nije tada bio na životu, nego se misli na našu duhovnu prisutnost na Isusovu križnom putu. Dragi prvopričesnici i krizmanici, draga braćo i sestre! Vi, koji ste i ove korizme svakog petka sudjelovati u pobožnosti Križnog puta, s ponosom govorite da ste bili ondje. Vi, koji ste iz nedjelje u nedjelju, korak po korak, pratili Isusa na njegovu hodu od kušnje u pustinji do smrti na Kalvariji, recite da vas ništa nije moglo odvojiti od njegove ljubavi. Vi, koji ste iz dana u dan tijekom ove korizme činili djela milosrđa svojim bližnjima, recite da ste u siromašnima i bolesnima, osamljenima i ožalošćenima prepoznali lice Krista patnika i ublažili njegovu bol.

Nema potresnijeg prizora u ljudskoj povijesti od događaja Isusove muke i smrti na križu i nema tih ljudskih riječi kojima bi se mogla izreći potresna istina o patnji i smrti Sina Božjega. Prizor Isusove muke i smrti nas stavlja u šutljivo promatranje radi naših grijeha izudaranog, poniženog i osramoćenog Sina Božjega koji nije sišao s križa nastojeći spasiti samog sebe, već je ostao na njemu pribijen spašavajući sve nas.

Smisao Nedjelje Muke Gospodnje jezgrovit je sažet u današnjem misnom predslavlju koje veli: «Krist je dragovoljno trpio nevin za grešnike, nedužan ubrojen u zločince. Njegova je smrt uništila naša zlodjela, a njegovo uskrsnuće donijelo nam opravdanje.» Isukrste, svoju muku tisni u srca svome puku! Po toj mucij ti nam daj poslije smrti vječni raj. Amen.

Molitva vjernih

Braćo i sestre, zagledani u Krista raspetoga izrecimo svoje prošnje nebeskome Ocu:

1. Gospodine, podari svojoj Crkvi milost hrabrog naviještanja spasenja po Kristovu križu, molimo te.
2. Gospodine, svim kršćanima na čelu s papom Lavom i biskupom našim Ivom podaj odvažnost u nasljedovanju tvoga Sina u raznim životnim iskušenjima, molimo te.
3. Gospodine, utješi sve koji podnose izdaje bližnjih, osamljenost, napuštenost te različite duhovne i tjelesne patnje, molimo te.
4. Gospodine, podari svima nama milost da možemo oprostiti onima koji su nas povrijedili, molimo te.
5. Gospodine, uvedi u svoje kraljevstvo sve koji u Kristu preminuše, molimo te.

Nebeski Oče, primi, molimo te, naše ponizne prošnje i daruj nam milost da nepodijeljenim predanjem nasljedujemo tvoga Sina, koji živi i kraljuje u vijeke vjekova.